

บทสรุป

ในการแปลนวนิยายเรื่อง “ราวีรักของโลล เว. ซีไดน์” (ภาคจบ) ของมาร์กิริต ดูราส ผู้แปลยึดทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย (théorie interprétative de la traduction) ของสถาบันชั้นสูงด้านการล่ามและการแปล (École Supérieure d'Interprètes et de Traducteurs หรือ E.S.I.T.) ซึ่งทฤษฎีนี้มีกระบวนการแปลอยู่ 3 ขั้นตอนคือ การทำความเข้าใจต้นฉบับ การผละออกจากต้นฉบับและการถ่ายทอดสู่บทแปล

ในระดับการทำความเข้าใจต้นฉบับ หลังจากที่ผู้แปลได้อ่านต้นฉบับและหนังสือบทวิจารณ์และบทความต่างๆ ที่วิเคราะห์เกี่ยวกับนวนิยายเรื่องนี้จนเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่ออย่างถ่องแท้ ผู้แปลได้ศึกษาลักษณะเฉพาะของนวนิยายแบบใหม่ (Nouveau roman) และทำความเข้าใจกลวิธีการประพันธ์ในลักษณะที่เกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่องที่ผู้เล่าเป็นทั้งผู้เล่าและตัวละครในเวลาเดียวกัน การใช้มุมมองแบบจำกัดภายในสลับกับมุมมองแบบจำกัดภายนอก ตลอดจนการใช้เทคนิคต่างๆ ซึ่งช่วยให้ผู้แปลเข้าถึงตัวละครที่มีอารมณ์ ความรู้สึกที่ซับซ้อนได้ นอกจากนี้การทำความเข้าใจค่านิยมของสังคมในยุค 60-80 และความสัมพันธ์ในเชิงรักสามเส้าของตัวละครช่วยให้ผู้แปลเข้าใจตัวละครอย่างถึงแก่น

เมื่อเข้าใจต้นฉบับอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ผู้แปลจึงผละจากต้นฉบับและเก็บกักเฉพาะสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อโดยไม่ยึดติดกับตัวภาษา

ในระดับการถ่ายทอด ผู้แปลได้เลือกสรรคำที่สื่อความหมายได้เทียบเท่ากับต้นฉบับ และเก็บรักษารูปแบบของวรรณศิลป์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญซึ่งผู้เขียนใช้เพื่อสร้างสุนทรียะในงานประพันธ์ชิ้นนี้มาถ่ายทอดในบทแปล เมื่อปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวผู้แปลจึงสามารถสร้างสรรค์บทแปลภาษาไทยที่เป็นธรรมชาติถูกต้องตามอัจฉริยลักษณะที่สามารถถ่ายทอดความหมายรูปแบบของวรรณศิลป์ตลอดจนอรรถรสได้เทียบเท่ากับต้นฉบับมากที่สุด